

P.O. hung

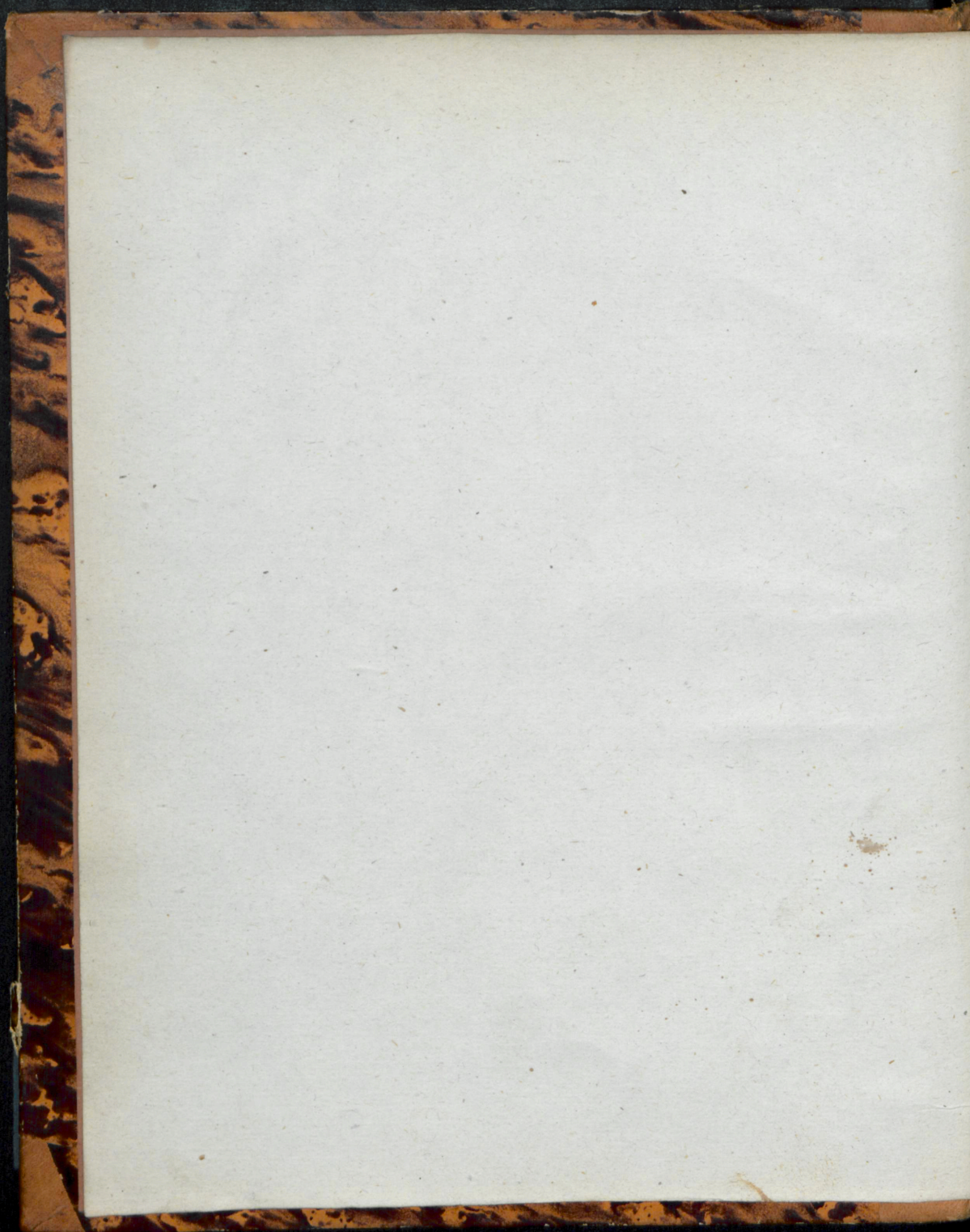
83. i.

QMK I.

468.

(Hianyx. : cimb., A_{2-4} in F_4 loc.; F_{2-3} crooka.)

468

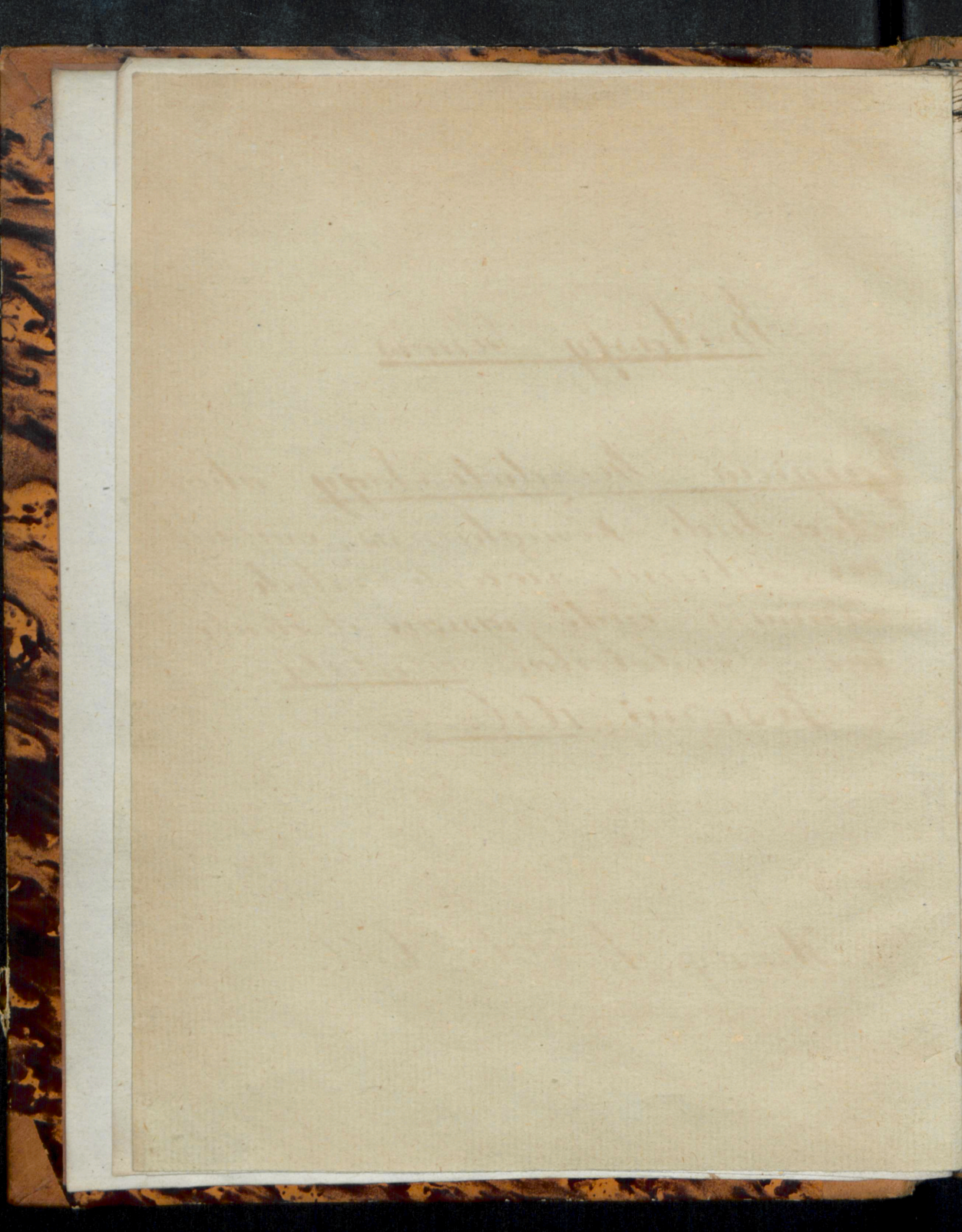
Balásfy Tamás

Epinicia - Benedicto Nagy, alias
Loco Ludi Kőszegiensis, sui nes-
cio, sibi innotescenti, vetulo, sed
nimium rudi, ignaro et diabo-
lari Paedotribae, cantata.

Posonii, 1616.

Hányzike elől 5 levél.

fl.

MÁGYAR, LEVEL

Az Könetkezendő verseknek, Magyarul tudo oluasoihoz.

Egy lák száia, szakadott
megh, az el mult napokbá,
Kőszeghenn, az oda való
Soceknak, Domineok, ha-
zánal, s aszt tutták, az sze-
gheny kintornáló Bikosok, hogy, talá vala-
mi collatoria való falatok, hullanak ki belől-
le, de csak kapcza foltokkal, es szemetes dib-
dabokkal volt rakua; s az mint szokták
mondani, hogy lák megh lelte foltiát, arról
aszt mondhattiuk, hogy ott a sák megh lel-
te töltelekiet.

Vilaghoßbann szolok, az Kőszeghi Isko-
la veszteghető, mongiuk ottan Mesternek,
noha meegh, egy fabol sem faraghatt mer-
curiust, io es hasznos könyu iras neueuel, es
czimboras munkauál, valami eggynehany
Arkos papiroffat, kakolt bakolt be, s' az ő
kellemés tanituany előtt, mint az sziszeghő
Deneuerek kőszet, Bagholy Deak, Bironak
mutattia maghat.

B

aszt

2
aszt ruggiak, hogy valami iora való legyen,
á rofz kőnyuben, s' vgyan marokkal kap-
nak hozza, s nem veszik észekben, hogy
bűdős bocskor bőrt rághnak, Tők littari-
um gyanant, kit littusnak mondhatnak, de
bizony nem piperatos.

Abban á ghazos kőnyuben, mint á Da-
rás, á mézre, vgy repdével, ez á szarnya szé-
ghett Dongho, az ighaz Romai hűtnék,
lelki edeségghel bőuenn folyo tudomá-
nyara. De annyual alabb való á Darasnal, ez
á rut Marha, hogy az észik á mézben, de ez
csak meg akaria mocskondani, es az több
agyauesztési között, á nagy zele Bak Soce,
Pazmany Peter Vramtol, nem ferhet el,
magha bizony ő velle fertalyos az nem
volna: s' am baar ő uci lennenek nyállal fo-
lyo szitkai, á kiket, illyen nagy bőles Em-
berre, magha gyomra vesztésével úkródik,
csak az Anyaszentegyhaz oldalához, á saa-
ros állat, ne ghörzölődnek, es annak tisztá-
saghat ne igyekezne rutítani; noha az Nap
fenyre őntött Moslek, mit arthat az szép vi-
lághossaghnak?

Olly felelete vagyon Praghabol, mind
neki, s' mind á czimborassanak, kiuel az ha-
mísag-

3
milsághból mesteri kebelében származott
repefő vighafágha, vgy mint az ighasfágh-
nak altalható ereieuel, szomorúsághra for-
dittatik. Megh zavarodik aszt iol tudom
à béli, de fűstben mégyen à szele.

Magham szanom az szegheny Luth-
ranus Vraimekar, melly ighé ügye fogyott
à vallások, hogy ilyen ghezenghuz potor
aprolekokra, bizzak, hűtők oltalmat; Kik-
hez hasonlo tudomanyu Emberek, mi kö-
zöttünk, bizony, csak Tacetalyghasok, az
Israel szekere, bezzegh nem ilyen Lőzé-
rektől vezettetik.

Ezeket pedig mind az Deak, s' mind
az keues Magyar verseket, nem szidalomra
valo kedueből írta, á ki írta, Socé Mester-
nek, hanem csak hogy példaképenn előtte
legyen rosz helyenn költ szemének, hogy
ha csak afféle versekre viszket ruhás keuan-
fágha, kikkel, ő mint Deaktalan Domine,
s'korcsos es koszos Magyar, az mi Nemze-
tünknek egyk nemes csillaghat, Pazma-
ny Petert, homaliosítani, es aszt az io, es
nagy híru neuet, megh akaria mocskonda-
ni, auual aszt mutatuan, hogy cõis tud ne-
vezgetni, es neuból neuet formálni; lasa-

214
nallunkis, nagy kőmű voltat, az szo' szede-
ghetefnek; az versek cfinalasában valo me-
sterkedefnek, es az ő neue, es neme, iol ki
feszeghetefének. Sőt hogy megh mutassa,
hogy ő jobb volna az kapához, hogy sem
az pennához, es hogy ő, az Eőzetis, Ghöt-
liczenek itéli, s' minden tul lőtte nyának,
innen all az aija; csak egy ighaz Anagram-
mat sem tudott, az Pazmany Peter Vram
neueből ki facsarni, mert hun így iria, Pas-
mani, hun így Pasmanij, hun így Paaf-
manij, igys Pasmanius, igys Pazmani:
Az Z. betűt, S betűvé cfinallya, az y
à ki egy betű, asztis ket betűve ij: hun fenn
hadgya az. Z., hun aszt ki lopuan belőle,
mást teszen helyeben, S. hun csak egy. i:
betűt vét, az N. vtann, hun kettőt ij.

O, teneres, talpas, on feiű, kőuér Do-
mine, nem latode, hogy ezis, egyk arnye-
kia vallasod allapattianak, à ki azis gyakor-
ta kigyó modra mind á böret, vijttia, s' mind
notaiat változtattia: nyłuann valo peldaiz
pedigh, mind tudatlanfaghodnak, s' mind
hazughfaghodnak, egyiknek, mert egy
ighaz Anagrammat sem tuttal cfinalni, ho-
lott egyk, à többit megh hamisittia; ma-
siknak

5
síkna, mert tuduann az Pazmány Vram
neuét, más neűnek irtad lenni, ellene iruánn
elmédnek, és értelmednek, az eggyűű ol-
uasoknak csalatkozásokra, és mint hogy, az
ő tulajdon, és fáiát vezeték neue, csak eggy
képen vagyon, s te sok képen irtad lenni,
nem sok képen hazuttale?

Mondom én, hogy az Deákfaghbeli
Mesterfég, ki, mint eggy eredeti, az szép
vers rendelésnek, nem foltia az Socet fakiá-
nak, hanem az kákombák gyermekfég tu-
laidona ő Dominesfaghának; baar megh
kocczák az kőmet, az Seniores Superin-
tendensék, mert, ennek az keze szennyé-
nek, rut mocfokia, az ő szemekben szikrá-
zik, s né cfoda, mert pattoghattatik, s nem is
illett az nagy Lódór Socetnak, vasott, és szé-
telé pacfokálását, paczkok nélkül széűedni.

Vagy, ha vgyan ezek az Testuáfari, és
vallást Testhez szabó, Luther Prædikato-
rok, Czéhbeli mesterfégheket, az Socet al-
akariak, előttünk fitoghatni, és immár, vgy-
an rea biszták, az morghasbá való Hopczi-
hénfég, mikor az Socet suprályuk, né io
bör gyartásaert, ha ő raitok is esik a veszző
virághiába, velle eggyűű szennuedgiék.

6
Legyen hálá Istennek, hogy így szakad-
doz palástia à Luther vallásának, hogy im-
mar nincsen Magyar Országban à ki fol-
dozghathassa: à Socera biztak volna az dol-
ghot, de neki sincs gyűszűie; ha mikortarozzais, Zab szemre hánnya varrást: ighen durua immar, es rostas, à palástis, vak à ki által nem lát raita. Nehez à roszzbol iot csinálni, főtt ebből lehetetlenis.

Mongyák hogy ighen orrollyák, az Vitteberghai Doctorokis, hogy az Magyar kalauz illy ighen fel talalta, à Luther les helyeit, s' hogy előtte el nem szaladhatnak, az őt allo bainakok: nyeluet akarnanak foghni à Kalauz allapattia felől, de nem tudnak Magyarul; Deakra akarnanak találni, s' őrmest beszelnének velle Vitteberghaban, s' talam osztann valami Mesterseghes formauat, az erőss Samson tánczara, foghatnak à Kalauzt, es ki tolnak à szemet; de ez Dalila őleben nem bocsattia à feiet. Ighen tuggya à Rokákatis fogdosni, főtt az Farkasokatis, nem hogy buzaban erefzze, hanem hogy onnat el rekeszze, s' az Iuhokatis vedelmezze.

Hallom asztis hogy valami Dios Erdőből,

7

dóból, butt ki, eggy rongyos Pafztor, kit à
Ghazdaia el űzött, hogy Pafztorfaghabann
el nem iart, testi hiufagha miatt, es hogy ez
olly tolmaczsfagha, igheri maghar, hogy
valamit mond à Kalauz, ő mind Deakra
fordittia, az Vitteberghaiak keduekert.

Iay mint veszünk à Váralatt, à Szent
Benedek atkában esett, csacsogho Pafztor
miatt, hogy igy arullya el az nyaualyas Ka-
lauzt; s az minemű Lud merghűűek az
Vitteberghai Doctorok, talam gyors poru,
s szaporann lobbano haraghiokbá, meegh
az feleseghek asaghiaitis, mind az feichez
verik szeghennek.

De mit mongyak? Ez bizonyos, hogy
ott nem költ à szeme, annak à Iuhai vesz-
tett, táska Ifiu Pafztornak, hogy ő io Deak
nyeluenn megh tolmacfolhassa, à mit à Ka-
lauz mondott, mert több kedue volt Pa-
phushoz, hogy sem mint Parnassushoz,
s nagyobb barattiais Bacchusnak, hogy sem
mint Apollonak, s maid ott hideghitette
volna iol főző konyhas gyomrat, láb ka-
pálásabol szarmazott kut vizeuel, à ki mel-
lett à Musák vaiudnak, az Deakfaghnak
Afszonymi. Vgyan vagon azért nekieis
Muscaia

Muscaia, Musat akarék mondani, csak hogy
az, nem ruggya deákul tanítani, annak azért
keduéért ighen megh tanult az Papistak el-
lémorghani. De Magyar modra szoluann,
nem hall Isté szamar ruást Mennyország-
ban. Thorda, iobb volt Diosnál, vgy mint
soo Bányás város, s'ha az olly hamar, el-
romlék, az kereztyen Roma ellen, mit árt-
hat egy faluczika, az nagy Istentől őrzött
olly hatalmas Városnak.

Meegh az Poghany Ouidius azt tar-
tia, hogy a Diofa, artalmas, az io veteme-
nyeknek, azért csak az szántó földeknek,
vagy az kerteknek véghiben hadgyak az io
Ghazdak fel neuekedni. Isten vitte ki ker-
tünkől, az artalmas, es feketítő, gyümöl-
czietlen, s'haszontalá, rofz z, Dio fat, mee-
gh az árnyéka sem io, am inghion, a mee-
gh inghat, hammu léfzen belőlle.

Róuid szoual pedig, aztis mondom,
hogy ez a dologhis, csak foghások, a Vitte-
berghaiaknak, mert annyt szolott, a Ma-
gyar kalauz, Deakúlis, Luther ellen, es az
Lutheránusslagh ellenis, hogy nem szüköl-
ködhetnek Deák tolmácsolás nélkül: a fe-
lől bele kaphatnak, ha nem féltik kőrmő-

ket,

9
ket, de az nem akarálnak, nállok is nehéz a véghe, es
ha az akarattok megh volnais, nincs értekek hoz-
záia.

Bizony vadnak Magyar Országban, tudof-
sabb Doctörök az Vitteberghaiaknal; ha nē hiszik,
proballyak megh. De, nem adom tanacsul nekik,
hogy Pázmánnal fel tegyenek, mert vgyan csak
hevenyében beis falattia véllek. Mi, nem küldünk
feleletre való seghitségk kérni, se Nemet, se Olasz
Országban, házunknál vagyön értekünk, hogy
nékik megh felelhesünk.

Ha szeghet szegghel kell ütni, az Soce írta ver-
seket, versekkel kellett számban verni, hogy ne
véllye az nagy balghatagh Ember, maghat, tudof-
nak lenni.

Isten hozza, mind az Lutheranusokat, s' mind
az Calvinistakat, az fenyes ighafsághra.

Keesz szolgálhatok a Christusban,

Bertalan Türi Böre

Pusztulását,

C

ANA-

AV, BE, CE, D. LVTHER, GANNIS, PRÆDO TIBI
(NATVS,

Qui dare vix pueris, congrua verba, potes
Nec potes illa etiam, tu te tamen & rudis audes,
Immiscere sacris Barde voluminibus?

Ah nescis TIBI te PRÆDONEM, qui tibi vitam
Eripis, æterna est si tibi vita salus.

AV, BE, CE, D, tractes; magnis tu magna relinque.
Namq; tuum stupidum est, nec capit illa, caput.

V.

BENEDICTVS NAGI LVTHERANVS.

ANAGRAMMA.

BENE DICATVS LVTER AGNINVS.

Cui LVTHER AGNINVS BENE debeat esse DICATVS,
Dic mihi, qui AGNINVS vis ut amere Luther?

Nam LVTHER AGNINVS voces sonat ore Lupinas,
Et ferus in sacrum frendet ouile Dei.

Sic LVTER AGNINVS non est; est ergo Lupinus,

Sed fractis frustra dentibus ille furit;

Namq; Lupos odit Deus, hunc quoq; non erit ergo
Ille DICATVS ei, nec Benedictus erit.

VI.

BENEDICTVS NAGI PÆDAGOGVS.

ANAGRAMMA.

TV BENE GA, GO, GV, DICES, DA SPINA.

TV BENE GA, GO, GV, DICES, DA SPINA dolorem,

Inter tot pueros, huic vetulo puero.

Hoc dico; tu literulas coniungere nosti

Lite.

15
Literulis, & in hoc munere siste gradum
Has pueris propone tuis, ne grandia verses,
Quæ potes illa doce, quæ capis illa lege.
Spina tibi magna est, est & tibi pœna, quod audis,
Sed tu, cui non est pluma, volare nequis.
Si verò, qui sæpè cadis, vis altius ire,
Post casum, casu, tu grauiore, rues.

VII.

BENEDICTVS NAGI LVTHERVVS, SCHOLIFEX
VNGARVS, PRÆFATOR.

ANAGRAMMA.

FVNGIS PRÆDATVR IGNARVS HIRCVS, ET FÆX
(SCHOLÆ; NON LV BET?

FVNGIS PRÆDATVR, sed erit castrantibus HIRCVS
PRÆDA; capi FVNGIS paruula præda potest.

Vel potius propè nulla potest, castrabitur HIRCVS,

ET qui PRÆDATVR, PRÆDA, petulcus erit.

O quoties balando sonos dabit ille doloris,
Cum raucum pressio gutture murmur erit.

Et prostratus humi frustra pede calcitrabit,

Hoc tibi prædico confore; NONNE LV BET?

NON LV BET hoc scimus tibi, q̃ tibi maxima pœna est;
Sed licet, & culpæ pœna parata tuæ est.

Ergò PRÆDARI FVNGIS iam desine; fident
Talia, nec possunt arma timere viri.

Verrere si fortasse SCHOLAS vrbs Gineia vellet,

Tu neq̃ FÆX posses amplius esse SCHOLÆ.

Et quam nunc grauib; foetoribus inficis, illam

A longè lachrymans, quàm misere aspiceres.

D

At

Attibi NON LVBER hoc scio, NON LVBER, aio liceret
FÆX scopas, cultros FIRCE petulce time.

VIII.

BENEDICTVS NAGI, SOCE.

ANAGRAMMA.

ANGI TV BENE SCIS, DOCE.

ANGI TV BENE SCIS, DOCE id, ô Socce, murmurat
(ictus.

Hoc Vrsi faciunt: ille Socce, hi Socij.

IX.

BENEDICTVS NAGI PRÆFATOR.

ANAGRAMMA.

BENE DICTVS ANGI PRÆFATOR.

ANGI PRÆFATOR DICTVS BENE; debet ita ANGI,
Vt iam mutescat, qui modò sic blaterat.

X.

BENEDICTVS NAGI VNGARVS.

ANAGRAMMA.

TV IGNARVS AGNVS, DIC BENE.

AGNVS TV IGNARVS, BENE DIC, modò quæ malè
(dicas,

Ex AGNO IGNARO, gnarus & AGNVS eris.

At malè si dicas semper, modò quæ malè dicas,

Ex AGNO IGNARO, IGNARVS Asellus eris.

XI.

BENEDICTVS NAGI, MAGISTER PVERORVM.

ANA-

ANAGRAMMA.

VERBORVM MAGISTER PENE ANGI DICTVS.
PENE ANGI DICTVS VERBORVM est ille MAGISTER,

Paruula qui pueros flectere verba docet.

Cùm se contemni, derideriq; videret,

Talia de rabido pectore verba dedit:

Verba Latina mihi defunt, sunt Vngara verba,

Ingenio nequeo, scommate bella seram.

Non aliud noui, quàm VERBORVM esse MAGISTER,

Vngara verba satis, verba Latina parum.

Quæ noui, hæc audens exerceo, scommata iungam

Scommatibus, superans scommata scommatibus.

Da quæcunq; potes, puerorum, verba, MAGISTER,

Contrà doctrinam, non nisi verba dabis.

XII.

BENEDICTVS NAGI.

ANAGRAMMA.

TV BEAN IGNES DIC.

TV barbate BEAN, DIC IGNES, euome flammæ,

Et quæcunq; potes funde venena BEAN.

Pazmanio tua dicta nihil, nihil acta nocebunt,

Nec cui quàm tibi, sis, plùs nociturus, eris.

XIII.

BENEDICTVS NAGI.

ANAGRAMMA.

ICTVS DIGNE BEAN.

ICTVS es, & DIGNE puerum decet aspera virga,

Iste BEAN puerum te, aspera virga, docet.

D 2

XIV.

VI.
Filius es Bacchi, Veneris quoq; filius idem,
Hinc tibi Castalia displicet vsus aquæ.
Ebrius hinc, minimumq; salax, conuicia fundis,
Lasciui saliant, hinc tibi versiculi.
Hinc se se in magnum soluit, Gens Gincia, risum,
Cum tibi fœcundo vespere venit, Hymen.
Tertius aut quartus Menlis tibi postea prolem
Protulit, & fecit te Benedicte Patrem.
Sit Pater ergo tibi Bacchus, Cytherëia Mater,
Non venit in numeros docta Minerua tuos.

VII.

Pazmanium allatrat buccâ Benedicte aperta,
Hoc cantis in Lunam nil nociturus agit.

VIII.

Carmina nominibus tua sunt subiecta alienis,
Sed pro criminibus, nouimus illa tuis.
Castigata doles tua carmina? crimina disce
Non miscere tuis, talia carminibus.

IX.

Magne Luthere operam tibi dat Benedicte? ineptam.
Magne Luthere iram caueas, dat ineptus inepto.
Magne Luthere tibi scribit Benedicte? ineptè.
Magne Luthere nihil scribit, nisi ineptus ineptè.
Ergo sumus similes dicat iam Cacabus Olla.

X.

B arbare, Bacche, bifrons, blatero, Benedicte, bicornis,
E uomis errores, & eos egressit Erynnis:
Nugarum nugas narras, narrabere nugax,
E xleris, exiguos effectus, ebrius, excors,

Dila-

19
Dilaceras dudum, Domini, Duce Dæmone, Diuos,
Infelix ideò infernales ibis in ignes,
Carcere concluso Corydon cruciabere coctus;
Turgebis totus, totus torquere tostus;
Versutus, væ, vulturibus vexabere vius.
Scripta superbe salax sordentia sulphure solues.
Nescis nulla nocent nugacia nomina nobis?
Aspicite affectus, adapertas arrigite aures;
Grata gubernabit generosum gratia germen,
Improbis infensa, ingrata, inimica, inimicis.

XI.

Quis te non videat causâ cecidisse Luthere,
Quando tuam causam iam Benedictus agit?
Ille quidem tuus est, sed tantum verba ministrat,
Et variare docet verbâ Latina suos.
Crassior ingenio, quam ventre, rudisq; sacrorum,
Posthac ne pueris vtere Causidicis.

XII.

Quærere vult famam, scriptis, Benedictus; habebit,
Nam vel seeretis, sunt ea scripta locis.
Notaq; sunt magno, & iam versa reuerfa Pilato;
En iam fama tibi est: nonnè olet illa malè?

XIII.

Carminibus, Benedicte, tuis, vis esse Poeta?
Et cur iam Lyricus, non velit esse Alfinus?

XIV.

Carminibus certas, pro carmine, carmen habebis;
Et tua penna tibi est, pœna futura grauis.

XV.
Cur tua, nominibus puerorum, carmina subdis?
Nam puerilia sunt carmina, quæ tua sunt.

XVI.
Paruus, es, & magnus, sed tantum nomine magnus,
Paruus es ingenio, sed minor & minimo.

XVII.
A sapio sapere est, sapere & te quis neget inde,
Qui præter Venerem tam benè vina sapis?

XVIII.
Quantum homines superant, animalia cætera, tantum
Cede puer magno tu quoq; Pazmanio.

XIX.
Doctus homo es, laudas nullo laudante, quod edis,
Sed quia te laudas, ô Socce, stultus homo es.

XX.
Quando bonos, mendax, fraudem moliris in omnes,
Quis nisi tutus erit, te hospite Sarcophagus?

XXI.
Quos crebro lædis, veniam das promptus eisdem,
Lædere si cesses, nemo petet veniam.

XXII.
Blandiris fictis infœlix Zoile verbis,
Aucupe te, incautæ forte putamur Aues?

XXIII.
Carminifex es carminibus; te moribus autem
Quis nequeat meritò dicere Carnificem?

XXIV.

XXIV.

Sacrorum esse cupis Censor, Benedicte, librorum;
Grammaticos credis forsitan esse libros?
Grammaticos inter pueros, Benedicte, sedeto,
Sacrorum curæ sacra relinque Patrum.

XXV.

Indoctus sacra peruertit Benedictus, & errat,
Dum fidei errores, asserit esse fidem.
Quæ didicisti, eadem, si vis, Benedicte, docere,
Quæ sint barbara, quæ verba latina, doce.

XXVI.

Mordaci si quem pungis sermone, videris
Tu, Benedicte, tibi, falsus homo, & lepidus,
Taliaq; efformas totum ad dictetia vultum,
Ut magis & falsus, sis magis & lepidus.
Sicut sal condit Leporem, si ita condiat, & te,
Salsus eris magis, &, tunc eris ipse lepor.

XXVII.

Cur nimis inuerso Benedictus scriptitat ore,
Nam nimis auerso scriptitat ille Deo.

XXVIII.

Pazmanio, Benedicte, insultas Anser Olori,
Est mala res, genio sed tamen apta tuo.
Rideris docto factus iam fabula Mundo,
Est mala res, genio sed tamen apta tuo.
Disce tuo; non vis alio si discere damno,
Est bona res, genio non tamen apta tuo.
Nec vis cedere, nec vis discere; vincere velles,
Pessima res, genio sed tamen apta tuo.

At quia tu nescis, veris mendacia vinci,
Ingenio, nihil est vilius, Orbe, tuo.

XXIX.

Cum pueros doceas, Benedicte, simulq; puellōs,
Literulas alijs necere literulis.
Diceris à pueris puerilis iure Magister,
Diceris à doctis non nisi iure Socce.
Et cum vel pueris ridenda, & inania scribas,
Digna Magisterio sunt tua scripta tuo.

XXX.

Nomina producenda vocas, quæ corripis idem,
Et quæ producis, corripienda vocas.
Expertus loquor hæc; tibi sic, Benedicte, cohaeres;
Et tibi tam similem te, Benedicte, geris.
Si recites eadem quæ scribis carmina, iam non
Carmina sunt, sed sunt crimina Grammatices.
Carpere vis tamen alta, tuo & maiora cerebro,
Obuia sed non sunt vnguibus illa tuis.
Crede tui nostris frangentur ab vnguibus vngues,
Iam tentare tuis vnguibus alta caue.

XXXI.

Infelix iacet ægra nimis, tua secta, Luthere,
Angusto affixa est lectulo & illa nimis.
Spiritus & trépidi mox pectoris expirabit,
Cur? vita hæresibus sic solet esse brevis.
Hæredem quem constitues ex asse, Luthere?
Caluinum: moriens quem volet ille suum?
Fortè iterum Stygijs reuocabitur Arrius antris.
Ille iterum moriens, quem volet esse suum?
Tunc varij in varias scindent patrimonia sectas;
Plusquàm mille meo, ex dogmate dogmata erunt.

XXXII.

Pazmanxius contrà Lutheranam pharmaca pestem,

Et pulchram scriptis quando ministrat opem.

Mortifera infecti consurgunt peste Ministri.

Vt Medico noceant, vi, feritate, dolo.

Et tamen in rabiem versis iterum ille cerebris,

Præsenti auxilio præparat Helleborum.

At capita in muros quatunt, fugiuntq; medelas;

Ergò illi cupiunt, non nisi peste mori.

XXXIII.

Qui caret ingenio, vitâ caret ille; quid inter

Viuos ergo homines tu, Benedicte, facis?

XXXIV.

Tu Baculus, tibi Gincius est locus angulus, illic

Ergò reperchillus iam, Benedicte, file.

XXXV.

Tu stipes, nulli fructus tibi, nec tibi frondes,

Hinc superest, Langi, non nisi flamma tibi.

XXXVI.

Scripsisti librum, quem possum dicere cribrum,

Cur? veri quoniam continet ille nihil.

XXXVII.

Dum concessa negas, dum concedisq; negata,

Concedo, & nego, te, desipere, & sapere.

XXXVIII.

Garrulitas, si magna tibi doctrina videtur,

Ne sis verbosa, tu meretrice minor.

Nec minor es, tantumq; tibi Benedicte videris,

Doctus homo, à doctis diceris esse rudis,

Aut

Aut si forte putas, similes, doctosq; rudesq;
Tunc quoque doctus homo es, quando, nimis rudis es.

XXXIX.

Pazmanium plenius ornauit Gratia donis,
Et tamen hunc probris, tu, Benedicte, petis.
Noctua sic Cycnos, Asini sic calce Leones,
Corui sic Aquilas, vngue, vel ore, petunt.

XXXX.

Nil tu frontis habes, ideo bene diceris effrons,
Frons tibi erit, tibi sit, si, Benedicte, pudor.
Si tibi non sit frons, nec erit, Benedicte, cerebrum.
His tu si careas, quis putet esse hominem?
Ergo ut sis homo frons tibi sit, tibi sitq; cerebrum,
Et tibi, nil aliud, quam pudor ista dabit.
Ergo iam posthac cohibe maledicta pudore,
Et faciet verum te pudor ille hominem.

XXXXI.

Carmine ludenti, colludo carmine, lusus
Nonne tamen bilem concitat iste tibi?
Concitat & lachrymas: caue ne iam carmine ludas:
Seria tu nec scis, nec Benedicte iocos.

XXXXII.

Si magnis conferre viris te garrule perges,
Cogam te poenas Barde subire graues.
Nec tua Romanæ virtuti obistere ceruix,
Nec durum poterit ferre prementis onus.
Lubricus in varios, hinc inde rotabere gyros,
Sed frustra, nostram nam capiere manu.
Noctibus associabo dies, noctesq; diebus
Dignaq; sic culpæ flagra parabo tuæ.

25
Compesce ergò tuos digitos, calamosq; reconde,
Sordeat & probris pagina nulla tuis.
Turpia nec tumidis fluitent conuicia labris;
Sed, Soce, eum, Soocijs, discè modesta loqui.
Nam digitis digitos, calamos calamisq; retundam,
Apponamq; meas in tua labra Seras.
Tunc digiti, calamiq; tui, tunc labra dolebunt,
Illi quod nequeant scribere, & ista loqui.

XXXXIII.

Carmina si coges me scribere, tu mea disces
Carmina, criminibus, magna flagella tuis.

XXXXIV.

Linguacem, Benedicte, ego, te, elinguabo, ligabo,
Vt iam sis mutum, tu mihi mancipium.

XXXXV.

Quis furor Hæreticos agit in maledicta, quis error,
Sublatum vt Papæ nomen ab Orbe velint?
Hic furor, hic error, quò nomen ab Orbe Latrones,
Cum metuant, vellent, Iudicis esse procul.

XXXXVI.

Vngariam incestas, inimicis Græcia bellis,
Vngariam incestas Affrica iuncta Asia.
Obstat adhuc tamen Vngaria, obstabitq;, & ab armis.
Ni cadat hæresibus, non cadet illa tuis.

XXXXVII.

Cede Bono, cessura Malo, nisi cesseris illi
Patria, qui pleno fert tibi dona sinu.

F

Dona

Dona coronandæ Fidei, quæ sola superstes
 Hæresibus, rutilo stat benè firma throno
 Et quæ tanta Fides? Romana? quis illius assert
 Dona? redûx generis, Pannonis ora, tui.
 Quem reducem narras? tibi quem modo Praga remittit,
 Ut tibi doctrinæ præferat ille faces.
 Cui DEVS & CÆSAR, proprios iunxere fauores,
 Cui, plenâq; manu, fundit vterq; decus.
 Pazmanij, hereticas, lux nominis orta, tenebras
 Diffugat, & radios explicat illa suos.
 Ergo Pazmanio, submittere cornua victi
 Hæretici, illius & subdite colla pedi.
 Inuidiam victor calcât pede: cætera, dicent
 Sæcula, nam æternis viuet in Historijs.

IN PRÆFATORES, ET PROTESTANTES HAFENREFFE- RIANOS LUTHERANOS PRÆDICANTES.

QVando meri bibuli, baculi, Baptæq; bubulci,
 Vos mala delectant, lactant, raptantq; rotantq;
 Quæ malè miscentes, gliscentes, & generantes,
 In Patriam fertis, seritis, metitis, teritisq;
 Cur vox casta Dei, cur Christi Castra, vel Astra,
 Cur vos prisca fides, sacræ Aedes, Regia sedes,
 Pontificum Mitræ, canæ Vngariæ historiæq;
 Non releuant à fœce, nec hac à sorde repurgant;
 Quam Luther inuexit, quem erexit, rexit, & auxit,
emonis astus, sub cute fastus, spiritus altus?

Biblia

Biblia scribunt, sæcula dicunt, omnia vincunt,
Quod Romana fides, verè germana sit vna,
Cætera, vana, infana, beana, & lana Caprina.

AZ KEOSZEGI ISKOLA-
POR SOCE NEVEBEOL CSINALT,
KÖLCSÖNT FIZETŐ, ANAGRAM-
MAS VERSEK.

I.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

EGI KAD BENNE.

EGI KAD BENNE talám BENEDEKben, potroha melly
(nagy?)

Novagy KAD, vagy fák, de ghane KAD, ghane fák.
Azért van ghane KAD, ghane sák, irásiban ennyi,
Dógh leher, ez, kinck mindene dőghleletes.

II.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

BEN, IGEN DEAK.

BEN DEAK az BENEDEK, s'IGENIS DEAK, havagyon
(OLIBEN)

BEN? Kőszegben, s'ott nevé nagy Domine.
att, ighen agli Soce, clak Soce, nyalka, tudatlan.
gy Soce, vagy Domine, ó rosz Soce, s' rosz Domine.

III.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

BEN EGI DEKAN.

BEN DEKAN BENEDEK, s' EGI DEKAN: kerdtetek
(hun BEN?

Kőszegben, DE KAN még mikor ot vagyonis.
No mint hogy Suldók között, DEKAN lehet az KAN,
DEKANIS, DE KANIS még lehet az BENEDEK.

IV.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

BEAN KENGIED.

Rusnia BEAN KENGIED moslekos kezdet, es vgy
Irij, mikor irsz, mert igy vagy csoda rusnia BEAN.
Rusnia BEAN, mint rusnia Bak, vgy, nőztél meghis, halgals,
Bak búzzel búzkes, clacfogo, rusnia BEAN.
Mert rosz házadnal, czéghért olyant emelek fel,
Ha clacfoghsz, megh epedcz, búd mia, Rusnia BEAN.

V.

NAGI BENEDEK

ANA-

ANAGRAM

INAG BENEDEK

NAGI BENEDEK csak INAG, nincs

(Nád szál.

Kő szál ellen INAG, s'hat mit INAG: csak INAG.

VI.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

NAGI EB NEKED.

Nagy BENEDEK, NAGI EB NEKED az hasadból

(vghat ki,

De kit vghat: Papokat: s'hat Pokol az potrohod.

VII.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

GANEK, NE ID BE.

GANEK irasid, BENEDEK, NE S'ID BE, lehetcz így

Kamara szék, s'legy baar, magadis az kamaras.

VIII.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

F 3

BEN-

20
NED AGI IK.

cs NAGI BENEDEK azért haso-
így.

így, micfoda? Bik fa lehet.

IX.

NAGI BENEDEK.

ANAGRAMMA.

BENEDEK ANGÍ.

ANGI lehet az, BENEDEK, mert erkölcsüel aghebnő.

Mint az vén Afzzony, csásfogo NAGI BENEDEK.

Vgyan

